Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

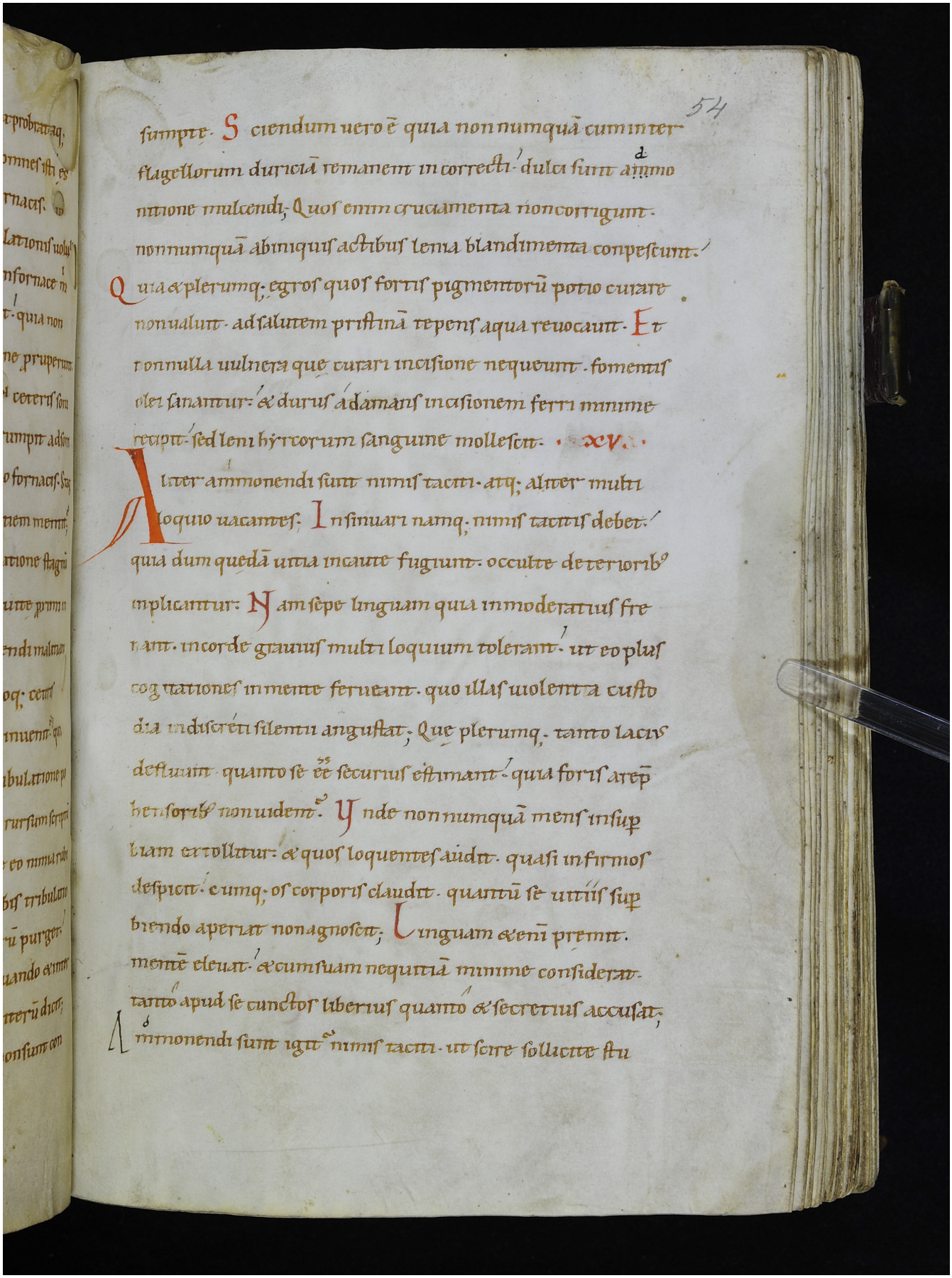

54

sumpte. Sciendum uero ē quia non numquā cum inter
flagellorum duriciā remanent in correcti. dulci sunt animo
nitione mulcendi; Quos enim crucamenta non corrigunt.
nonnumquā abiniquis actibus lenia blandimenta conpescunt.
Quia aplerumq; egros quos fortis pigmentorū potio curare
non ualuit. ad salutem pristinā repens aqua reuocauit. Et
nonnulla uulnera que curari incisione nequeunt. fomentis
olei sanantur: & durus adamans incisionem ferri minime
recipit. sed leni hircorum sanguine mollescit. xv.
Aliter ammonendi sunt nimis taciti. atq; aliter multi
loquio uacantes; Insinuari namq; nimis tacitis debet.
quia dum quedā uitia incaute fugiunt. occulte deterioribus
implicantur: Nam sepe linguam quia immoderatius fre
nant. in corde grauius multi loquium tolerant. ut eo plus
cogitationes in mente ferueant. quo illas uiolenta custo
dia indiscreti silentii angustat; Que plerumq; tanto laciu
defluunt quanto se ee securius estimant. quia foris arep
hensoribus non uidentur. Unde non numquā mens insup
biam erollitur: & quos loquentes audit. quasi infirmos
despicit. cumq; os corporis claudit. quantū se uitiis sup
biendo aperiat non agnoscit; Linguam a reni premit.
mente eleuat. & cum suam nequitiā minime considerat.
tanto apud se cunctos liberius quanto & secretius accusat;
Ammonendi sunt igitur nimis tacti. ut scire sollicite stu